

LEŅONA KAROGS

Iznak kops. 1980. gada
29. marta
Marts 3. nāk.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

OTRDIEŅ.

Nr. 103 (5952)

1980. gada 29. augusta

Latvijas KP Preiļu rajona komitejā

Notika Latvijas KP rajona komitejas biroja kārtējā sēde. Tā bez citiem jautājumiem noklausījās informāciju par 1987. gada 17. decembri biroja sēdē pieņemtā lēmuma «Par kolhozu un padomju saimniecību partijas pirmorganizāciju un RARA uzdevumiem Latvijas KP Centrālās Komitejas biroja lēmuma «Par partijas Valkas rajona komitejas organizatorisko un politisko darbu pārējas periodā uz kolhozu un sovhozu pilnīgu saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanos» izpildē». Šo biroja sēdes lēmumu noņēma no kontroles kā pamatā izpildītu. Kolhozu un sovhozu partijas pirmorganizācijām un agroapvienībai «Preiļi» ieteikts sekmet jaunās darba saimakas, ko ieviešs no 1990. gada 1. janvāra, izstrādi, turpināt darbu iekšējā saimnieciskā aprēķina ieviešanā un pilnveidošanā.

Biroja sēdē nolemts sasaukt partijas rajona komitejas kārtējo plēnumu šī gada 28. septembrī plkst. 11.00 partijas rajona komitejas zālē.

Plēnumā izskatīs jautājumu: «Par partijas rajona organizācijas darbības programmu vietējo padomju un Latvijas PSR tautas deputātu vēlēšanu periodā».

Vēl jauns, bet nepārspējams

Ja grib redzēt Latgales glezainos pakalnu, jābrauc uz Aglonu. Sevišķi uz Dzerkaljiem. Te daiba ir ideāli skaista. Bet šajās paukuraiņēs apstrādāt zemi, audzēt maizi un grūti. Vēl grūtāk labību novākt. Varenais kombains «Jenisejs», ko vada Jānis Ruskulis, pa nelidzeno tirumu virzās lavērēdam. Kombainierim vajag lielu piepūli, lai nopļautu nelielos miežus, kas pēc lietavām «ieauguši» zemē.

Jānis Ruskulis gados vēl jauns. Viņš nav kombainieris, bet ierindas šoferis, ar kombainu strādā vēlmo gadu, bet ir nepārspējams starp pārējiem ražas vācējiem pirmajā vietā saimniecībā.

Ne no kāda darba Jānis Ruskulis neatsakās. Strādāja ar vācu tehniku lopbarības sagādē, palūdz — pārsēdās uz labības kombaina. Un novac ražu Dzerkalju kalnos, kur ne normālu darba apstākļu, ne laba iekūluma.

Bet Jānim Ruskulim ir liela strādātgrība, neatlaideiba, un ar to panākts vislielākais iekūlums saimniecībā — kopš ražas novāšanas sākuma tas tuvojas 400 tonnām. Otrās vietas ieguvējs Roberts Joksts alpaliek par turpat 100 tonnām, pārējie kombainieri ne pusē no tā nav sasnieguši.

Labības plauja Aglonas kalnainajos tirumos šogad ir loti grūta, bet bija dienas, kad Jānis Ruskulis iekūla līdz 28 tonnām.

J. AIZKALNS

● ATTĒLĀ: padomju saimniecības «Aglona» labākais kombainieris Jānis Ruskulis.

J. SILICKA foto

Kā mēslot ziemāju graudaugu laukus

Klāt ziemāju sējas laiks. Daudziem jaunsaimniekiem grūtības sagādā mēslojuma iegāde, kā arī veidu attiecības pareiza sastādīšana, jo ne vienmēr vajadzīgā literatūra ir pie rokas.

Viena daļa jaunsaimnieku piedāvājās sanāksme, kas notika šī gada 24. augustā rajona izpildkomitejas zālē un kurā šie jautājumi daļēji tika skarti. Sodien gribu sniegt dažas rekomendācijas arī citiem jaunajiem zemes lietotājiem.

Ziemas graudaugu mēslošana ir atkarīga no priekšāuga, augsnes iekultivēšanas pakāpes, kā arī notā, ko paredzēts audzēt attiecīgajā tirumā pēc ziemājiem. Organiskos mēslus ziemas graudaugiem būtu jācēnas dot rudenī visās platī-

bās, ja pēc tam tajās paredzēts audzēt lopbarības bietes vai cukurbietes. Tad būs vieglāk apkārot nezāles to sējumos. Bez tam organisko mēslojumu ziemas graudaugiem ieteicams dot arī pēc vasarāju graudaugiem, kā arī papuvēs.

Slāpekļa minerālmēslojums pamatmēslojumā ziemāju graudaugiem jālieto, ja tie izvietoti pēc vasarāju graudaugiem, viengadīgām zālēm vai liniem. Optimālā deva darbīgā vielā — 25 līdz 30 kilogrami uz hektāru. To vislabāk iestrādāt ar šķidro amonija polifosfātu (SAP jeb JK) līdz 2,5 centneriem uz hektāru. Tādējādi būtu iestrādāts tīrvielā: slāpeklis — 25 kilogrami uz hektāru, fos-

fors — 85 kilogrami uz hektāru. Ja ziemāji tiek audzēti pēc daudzgadīgajiem zālājiem vai karputējiem, kas saņēmuši organiskos mēslus, slāpekļi pamatmēslojumā nav nepieciešams. Lai segtu kālija nepieciešamību šajā gadījumā, uz vienu hektāru vajadzētu iestrādāt apmēram 2 centnerus kālija hlorida.

Graudu dīgšanas pirmajā nedēļā loti nepieciešama fosfora klātbūtne, un vislabāk to var nodrošināt, kombinejot ar sēklu iestrādājot granulētu superfosfātu — apmēram 0,5 centneri uz hektāru. Sevišķi tas nepieciešams paskābiņātās augsnēs.

Ziemājiem nepieciešamo minerālmēslojumu jaunsaimnieki var

iegādāties saimniecībās, no kurām iedalīta zeme, vai rajona ražošanas apvienības «Ražība» minerālmēslu bāzē (tālrinis — 65133). Skidrā amonija polifosfāta iestrādi varētu veikt «Ražība» (dispečera tālrinis — 22773). Bet metodisku palīdzību un rekomendācijas, ja tās nepieciešamas, jaunsaimniekiem sniedz rajona galvenā agrokīmīke (tālrinis — 22348).

Nobeigumā vēl gribu piebilst, ka pirms apstrādāšanas ar SAP nepieciešams ziemājiem paredzētās platības nokultivēt.

V. PETROVA,
rajona galvenā agrokīmīke

„Mis Modere“ — Raina kolhozā

Ar Latvijas jauno slaucēju saņemībām Sieksātē (Kuldīgas rajons) noslēdzās neparasts konkursss «Mis Modere». Tā iniciatori — Agrorūpniecīša komiteja un Latvijas radio, kas vairākos mēnešos savā populārākajā raidījumā «Man viņa ir visskaistākā» aptvēra visus republikas lauku rajonus.

Šoreiz konkursā dalībniecēm bija jārāda savā meistarība rokdarbos un svētku galda klāšanā, jāiedzied, jāiezūtas manekenes lomā utt. Uzvarēja ĀRIJA GRIGORJEVA NO MŪSU RAJONA RAINA KOLHOZA — triju bērnu māte. Par etnogrāfisko novadu laureātēm kļuva Anita Slavika (Latgale), Inese Brokāne (Zemgale), Dace Kalvāne (Kurzeme) un Skaidrīte Zvēre (Vidzeme).

• Mūsu rajona ikdiena

Kiroviešiem darbi sokas

Kirova kolhozs atgūst kādreizējo labo linu audzētāja slāvu. Sogad «ziemēlu zīds» te aiznēma 250 hektārus. Novākšanā strādāja 6 kombaini, sagūlušās platības plūca ar nokopa mehanizators Jānis Cakuls — 45 hektārus.

No plūktošo linus uzreiz tūrumā šķiroja un piegādāja linu fabrikai. Tagad šis darbs pabeigts. Plānā paredzēto 60 tonnu šķiedras vietā nodotais 115 tonnas. Legūta lapa raža — 4,6 centneri līnšķiedras no hektāra.

Kirova kolhozā šogad sokas visi lauku darbi. Patlaban te masveidā sēj ziemājus. Rudzu sēkla jau iegūlusi 265 hektāros. Plānoto 350 hektāru ziemāju vietā paredzēts iestēt 500 hektārus, jo tie dod lielākas ražas par vasarājiem.

J. AIZKALNS

Vai ziemai jau gatavi?

Klāt jau rudens, tāpēc pēc tradīcijas mēs palūdzām Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības galveno enerģētikai. S. Časno pastāstīt, kā notiek uzņēmuma termocentrāles (tā ar siltumu apgādā gandrīz visu pilsētu) sagatavošana apakures sezonai. Atbildot uz mūsu lūgumu, viņš sacīja:

— Domāju, ka galvenie sagatavošanas darbi jau aiz muguras. Tuvojas beigām otrā tvaika katla kapitālais remonts (pirmo un trešo katlu sakārtojām jau pagājis jaušajā vasarā). Labi strādāja Novopolockas remontu un montāžas parvaldes speciālisti, kuri jau daudzus gadus apkalpo rūpniecības leģārtas, ari — katlu mājā esošās.

Pamatojoties uz attiecīgu organizāciju rekomendācijām, pilnveidojam ūdenssildīšanas katla darba mehānismu. Šīs katls, kā

Bez lieka skaluma, neafišējot un pat iztieket bez skatītājiem, padomju kino septiņdesmitgadi atzīmēja rajona kino-darbīnieki. Profesijas svētkos godināja labākos. Ar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas Goda rakstiem tika apbalvoti kinoteātra «Ezerzeme» kasiere Stanislava Laižāne, kinomehānikis Henrihs Jasevičs un šoferis Anatolijs Gžibovskis.

Rajona kinofikācijas darbinieki stabili turas labāko vidū republikā: pirmajā ceturksnī iegūta trešā vieta, otrajā — otrā. Septiņu mēnešu plāns izpildīts par 121 procentu, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ienēmums pieaudzis par 16 tūkstošiem rubļu.

Izpaliķa plānotā tikšanās ar aktieriem Ināru Slucku un Uldi Dumpi. Šīs tikšanās pārceltas uz vēlāku laiku, kad aktieriem atradies brīvāks bridis. Tuvākajā laikā kinodirekcija iepazīstīnās ar kinolektoriju jauno programmu un uzsāks abonementu pārdošanu. Sagaidāmi ar citi jauninājumi, iipaši padomāts par līvāniešiem.

V. ROMANOVSKIS

„Baltijas ceļš“: piemiņas un protesta akcija

Dzīvā kēde, kas šajā augusta vakarā šķērsoja visu mūsu republiku, kā cilvēku upe to saistīja ar Igauniju un Lietuvu. Akcija tika sarīkota, protestējot pret pirms 50 gadiem noslēgtu PSRS un Vācijas ligu, ko pazīst kā «Molotova — Ribentropu paktu». Akcija ir kā rezumēja starptautisko konferenci, kas notika Rīgā un bija veltīta nāciju pašnoteik-

šanās un līdzītiesības jautājumiem.

Pēc konferences rīkotajās — Latvijas Nacionālās neatkarības kustības — ielūguma Rīgā bija ieradušies ievērojamie politiķi un tiesību zinātnieki — speciālisti no ASV, Lielbritānijas, Dānijas un VFR, kā arī vairāku padomju republiku sabiedriski kustību pārstāvji.

LATINFORM

Par pasākumiem Aglonas bazilikas arhitektoniskā un dabas kompleksa saglabāšanai

● Kā jau ziņojām, Aglonā Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieka A. Čepāņa vadībā notika apspriešde, kurā tika lemts par pasākumiem Aglonas bazilikas arhitektoniskā un dabas kompleksa saglabāšanai. Apspriedē piedalījās V. Nukšs un O. Daleckis — no Latvijas Romas katoļu baznīcas kūrijas, A. Bērziņš — no Latvijas PSR Valsts dabas aizsardzības komitejas, S. Lipska — no Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības, A. Kublinskis un A. Iščenko — no PSRS Ministru Padomes Religijas lietu padomes pilnvarotā Latvijas Padomju Sociālistiskajā Republikā, U. Krūmiņš — no Latvijas republikāniskās mežsaimniecības ražošanas apvienības «Latvijas mežs», V. Briedis un V. Puntuks — no Latvijas PSR Valsts agrorūpniecības komitejas, J. Vucēns, M. Mihailovs, J. Desainis un V. Nikolajevs —

no Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejas, A. Bekis — no Aglonas ciema Tautas deputātu padomēs izpildkomitejas, N. Ivanovs — no Aglonas padomju saimniecības, I. Muzikants — no 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldes, V. Ratnīks — no apvienības «Lateks» Daugavpils PMK, V. Stupāns — no Austrumu elektroķaijiem tīkliem un stacijām, P. Onckulis — no Aglonas bazilikas, J. Cakuls — no Latvijas Tautas frontes Aglonas ciemata grupas, A. Kaplāns — no Latvijas PSR Sociālās nodrošināšanas ministrijas, A. Očkins — no Latvijas PSR Ministru Padomes Lietu pārvaldes, un J. Streičs — no Latgales kultūras biedrības.

Apspriedē tika pieņemts protokols, ar kura tekstu šodien iepazīstīnām mūsu lasītājus.

1. Pieņemt zināšanai Aglonas ciema Tautas deputātu padomēs izpildkomitejas priekšsēdētāja b. A. Beki un Aglonas bazilikas mācītāja dekanā P. Onckula ziņojumus jautājumos, kuri jāzilej vietējiem un augstākjiem padomju un saimniecīskajiem orgāniem.

2. Latvijas PSR Valsts kultūras komitejai (b. R. Pauls) kopīgi ar Latvijas Kultūras fondu (b. I. Ziedenis), Latvijas Romas katoļu baznīcas kūriju, Latvijas republikānisko mežsaimniecības ražošanas apvienību «Latvijas mežs» (b. L. Vitols), Latvijas PSR Valsts dabas aizsardzības komiteju (b. P. Ziedenis), Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrību (b. L. Bērziņš) un Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns):

2.1. līdz 1990. gada 1. janvārim izskatīt jautājumu par to, ka Aglonas bazilika un teritorija apto atzīstama par nododamu valsts aizsardzībā, un iesniegt savus priekšlikumus Latvijas PSR Ministru Padomei;

2.2. līdz 1990. gada 1. martam novērtēt Aglonas bazilikas arhitektoniskajā kompleksā ietilpst o objektu tehnisko stāvokli, noteikt orientējošos restaurācijas darbu apjomus un iesniegt priekšlikumus par šo darbu veikšanu Latvijas PSR Ministru Padomei.

3. Latvijas PSR Zinātnu akadēmijai (b. B. Purīns) kopīgi ar

Latvijas PSR Valsts dabas aizsardzības komiteju (b. P. Ziedenis) un Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejū līdz 1989. gada 1. oktobrim veikt Aglonas lauku ciemata teritorijā esošo dabas objektu ekoloģisko eksperti un pamato loties uz iegūtajiem datiem, izstrādāt pasākumus apkārtējās vides atveselošanai.

4. Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns) kopīgi ar Aglonas bazilikas vadību:

4.1. līdz 1989. gada 1. oktobrim noteikt bazilikas lietošanā nododāmās teritorijas platību un robežas, nemot vērā Aglonas lauku ciemata perspektīvo sociāli ekonomisko attīstību;

4.2. līdz 1990. gada 1. janvārim norādīto teritoriju nodot Aglonas bazilikai likumošanā noteiktājā kārtībā.

5. Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns) kopīgi ar Latvijas Romas katoļu baznīcas kūriju, Latvijas PSR Sociālās nodrošināšanas ministrijai (b. G. Lüss), Latvijas PSR Transporta un celu saimniecības ministrijai (b. J. Janovskis) un Latvijas PSR Valsts kurināmā un enerģētikas ministrijai (b. A. Lazdiņš) izskatīt jautājumu:

5.1. līdz 1989. gada 16. oktobrim — par Aglonas bazilikas tiešā tuvumā esošo saimniecisko ob-

jectu pārcelšanu uz citu vietu;

5.2. līdz 1989. gada 1. novembrim — par to, kādā kārtībā un kādos termiņos Aglonas bazilikas ipašumā nododāmi atsevišķi par valsts līdzekļiem celtie saimnieciskie, dzīvoļu un komūnālās saimniecības objekti, kā arī par to, kādā kārtībā un no kādiem līdzekļiem atlīdzināti zaudējumi minēto objektu ipašniekiem;

5.3. nekavējoties, iesaistot Aglonas lauku ciemata iedzīvotājus, — par lietderību turpināt veco laju pansionātā ar komūnālās saimniecības objektu kompleksu celtniecību Aglonas lauku ciemata un pieņemt galīgo lēnumu.

6. Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns) ne vēlāk kā līdz 1992. gadam atbrīvot no iedzīvotājiem dzīvojamo māju Ciršu ielā 8 (bijušais sieviešu klosteris) un nodot to Aglonas bazilikas ipašumā.

7. Latvijas PSR Valsts celtniecības komitejai (b. A. Krols) kopīgi ar Latvijas PSR Valsts plāna komiteju (b. G. Bagnovets) un Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns), lai ātrāk atbrīvotu no iedzīvotājiem bijušā sieviešu klostera telpas, atrisināt jautājumu par divu Aglonas lauku ciemata celamo dzīvojamo māju (ar 27 dzīvokļiem katrā) projektašanas pāatrīnāšanu. Paredzēt, ka šo māju celtniecība tiks uzsākta ne vē-

lāk kā 1990. gada IV ceturksnī.

8. Latvijas PSR Transporta un celu saimniecības ministrijai (b. J. Janovskis) kopīgi ar Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns) atrisināt jautājumu par Aglonas lauku ciemata ielu, pievedceļu remonta un apbraucamo celu būves projekta un tāmējā dokumentācijas izstrādāšanu, paredzot papildus iedalīt šīm vajadzībām būvmateriālus.

9. Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns) saskaņā ar šajā protokolā izklāstītajiem uzdevumiem pārstrādāt Aglonas lauku ciemata attīstības generalplānu.

10. Lūgt Latvijas PSR Prokuratūru pārbaudīt, vai spēkā esošajai likumdošanai atbilst pieņemtie lēnumi jautājumos par celtniecību, kā arī saimniecības darbības organizēšanu Aglonas bazilikas tiešā tuvumā.

11. Preiļu rajona Tautas deputātu padomēs izpildkomitejai (b. J. Vucēns) šī protokola tekstu publicēt rajona laikrakstā un katra ceturksni informēt Latvijas PSR Ministru Padomi un Aglonas lauku ciemata iedzīvotājus par šajā protokolā noteikto uzdevumu izpildi.

Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vletnieks

A. Čepāns

● Tuvojas jaunais mācību gads, un ik skolā tagad spraiga darba dienas. Ari Silājānos. Jāuzpoš skolas telpas, sporta laukums, apķartne. Augustā savas skolas sagatavošanā strādāja gan skolotāji, gan paši skolēni. Viņi remontēja mācību telpas, labiekārtoja sporta sektorū, veica citus darbus.

● ATTĒLĀ: Silājānu astongadīgās skolas astotās klases skolnieki Aleksandrs Zujevs, Juris Kolesnikovs un Anatolijs Kolcovs strādā sporta laukumā.

J. ZANDES foto

Dūmu strūkla virs jumta

Lepošanās ar skaistu tēva sētu latvietiem bijusi asinīs no sensiem laikiem. Viena kolhoza priekšsēdētājs sava ciema visu māju durvju priekšā par varēm grib redzēt puku dobes, otrs tās vīenkārši grib tāpēc, ka visu pasauli vēlētos sakoptu skatīt. Bet citam nav ne lepnas stājas, ne spējas pasauli rasas lāsē uz zirnekļa tīmekļa pamānit. Un domājams, viņš nekad nav dzirdējis tīcējumu: zirnekļa tīmekļi, rīta agrumā smilgu galos savērpti, nes Saulainu dienu. Varēs saplauto un izķāvēto vest šķūņos.

Un tāpēc mūsu nolaidības, bezsaimniecīskās attieksmes pret zemi dēļ raud Latvijas lauku sētas — dzīvās un mirušās. Izvēšanas vilnis pirms četrdesmit gadiem atnēma mājām dvēseli, pēc pārdesmit gadiem sekojās viensētu likvidācija iznīcināja pašas mājas. Bet nekāda vara nespēj lauku cilvēkam atņemt sapnis un domas par zemi, savām mājām.

Ari Jāzepam un Antoninai Pastariem vienmēr bija sapsnis — sava māja un zemīte. Zemīte, uz kuras varētu augt viņu bērni un mazbērni. Sava māja un sava zemīte — tagad tā fermierim Jāzepam Pastaram ir kļuvusi kā viena nedalāma vienība.

Jāzeps Pastars dzīmis Rudzētos, sūkzemnieku ģimenē. Tēvam tolaik piederēja 5 hektāri zemes. Jau no bērni kājas Jāzeps gāja palīgā pieaugušajiem visos lauku darbos — varasā gatavoja un veda uz šķūni sienu, rudens naktis strādāja labības kulšanā, kur nu vēl palīdzēšana mātēj aptkopt un pabarot mājlopus. Tas zēnu norūdīja, un viņš kļuva par dzīmtās saimniecības «Rudzāti» īsteno locekli, jo

1960. gadā ar izcīlību pabeidza Bulduru tehnikumu un ieguva agronoma — dārznieka specialitāti.

Darba lauks Jāzepam Pastaram pavērās plašs. Padomju saimniecība «Rudzāti» veidoja lecekšu saimniecību un iestādīja augļu dārzu 15 hektāru platībā. Lecektis audzēja tomātus, gurķus, kā arī

Mūsu fermieri

kāpostus. Iesākumā lielas grūtības bija ar stādu dēstiem, tāpēc agronoms — dārznieks pēc tiem bieži vien mēroja garo celu gan uz Kuldīgu, gan Ludzu un Daugavpili.

1961. gadā Jāzepu Pastaru uzņēma PSKP biedru rindās, viņa ģimētne vairākkārt rotāja mūsu rajona Goda plāksni. Sešdesmito gadu beigās jaunās speciālisti kļuva par otru ražošanas iecirknē brigadieri, mazliet vēlāk — par tā priekšnieku.

Sākot ar 1973. gadu, Jāzeps Pastars bija sovhoza «Rudzāti» arīkomitejas priekšsēdētājs. Ilgi saimniecībā nostrādātie gadi novērtēti pēc nopelnīem — viņš apbalvots ar medaļu «Darba vērātājs», Goda rakstiem un diplomiem.

Tā kā zemes kopšana ir Jāzepa Pastara sirdslieta, viņš šogad atstācas no arīkomitejas priekšsēdētāja amata. Tagad Jāzeps Pastars ir fermieris. Viņam un dzīvesbiedrei — Rudzētu vidusskolas krievu valodas pasniedzējai Antoninai ir piešķirta sava zeme.

Pastari ražos pieni un gaļu. Pašlaik saimniecībā ir trīs govis un pāris bullēnu. Vēlāk, protams, lopu skaits pieauga. Iesākumā tas nemaz nav tik maz. Jāzeps

Pastars ir pieredzējis cilvēks, kurš nemēdz pieņem pārsteidzīgus lēnumus, bet visu labi apsver ar vēsu prātu, grib sevi pārbaudīt istā darbā.

Lielu paldies fermieris Jāzeps Pastars saka sovhoza «Rudzāti» direktoram Leonardam Spulim un administrācijai, kuri atbalstīja viņa iniciatīvu: jaunsaimniekam pārdeva vecu saimniecības šķūni un sejāšu. Jāzeps Pastars iegādājies arī arklu un kultivatoru. Drīz tiks nopirkta plaujmašīna un traktors MTZ-82 — valsts piešķiruši aizdevumu — 5 tūkstošus rubļu.

Jaunais fermieris Jāzeps Pastars ar neatslēbtošu degsmi gatavo tehniku, tiek celta piebūve lopu kūtinai un siena šķūnis.

Lielu palidzību tēvam un mātē darbā sniedz viņu trīs bērni — Valērijs, Andrejs un Maija (visi vēl mācīs Rudzētu vidusskollā). Gribas piebilst, ka Maija ar Andreju gana arī saimniecības govīs Borovkas kompleksā, ir loti čakli un atsaucīgi. Fermeriem būs cieņīga maiņa uz savas zemes. Uz zemes, kura tik ilgi bija gaidīta.

Rītos — dūmu strūkla virs jumta, vakaros — gaisma lopos... Kas gan var būt vēl daži bīskāks, ierastāks, sirdījūtāvās: mājas taču būvē, lai tajās dzīvotu, atpūstos pēc darba, audzinātu bērnus. Bet, ja tūkstošiem un tūkstošiem māju ir nojauktas vai stāv tukšiem logiem, tātad arī tūkstošiem zemnieku ģimēnu nav mantījušas tēvu iekoptos tīrumus. Jāzeps Pastars ar savu ģimēni iūtas laimīgs, jo ir sācis kopt savu tēva zemi. Arī vina bērni būs savas zemes saimnieki.

A. KĀRŠENIEKS

Baltijas
meridiāns

Lietuva

ELTA korespondents Salamons Vaintraubs ziņo: par vienu no vispopulākām grāmatām Lietuvā kļuvusi pazīstamā pedagoģa Joza Aleksandroviciņa «Lietuviešu valodas mācību grāmata». Šo grāmatu, ko 50 tūkstošu eksemplāru metienā krievu valodā izdeva jau trešo reizi, izpirka vienā mīrkli.

Līdz ar valsts valodas statusu piešķiršanu lietuvišu valodai šeit stipri pieaugusi vēlesanās apgūt šo valodu.

«Šī grāmata tālu pārsniedz skolu ietvarus,» sarunā ar mani teica tautas izglītības ministrs profsors Henriks Zabulis. «Ministrīja tiek izveidots nacionālais lietuvišu valodas mācību centrs. Tā darbības sfērā iekļauta visa republika neatkarīgi no vienas vai otras organizācijas resoristikās palaistības. Centrs aptvers visus mācību iestāžu posmus un daudzos kursus, kas rodas kā sēnes pēc lietus, kā arī nodarbosies ar speciālistu sagatavošanas jautājumiem un koordinēs programmu izstrādāšanu un mācību grāmatu, vārdnīcu un magnetofona kasešu izlaidīšanu.

Visās vidusskolās neatkarīgi no tā, kādā valodā notiek mācības, palielināts lietuvišu valodas mācībstundu skaits. Augstskolās visu specialitāšu studentiem tiek ieziests runas kultūras kurss.

Līdz šim maz uzmanības tilpētītās lietuvišu valodas skolotā sagatavošanas jautājumiem un koordinējumiem, kā arī lietuvišu valodas skolotās vārdnīcas institūts.

● ATTĒLĀ: vieni no čaklākajiem pīlu fermas laudim — barības pievēdēji (no kreisās) Pāvels Kupris un Pēteris Smans.
J. SILICKA foto

Kur pīles skaita simttūkstošos

Kur tas laiks, kopš padomju saimniecībā «Aglona» audzē pīles? Bija 1960. gads, kad Opsā, Rušanas ezera krastā parādījās pirmie tūkstoši šo putnu. Nodomi bija celi un viss likās loti vienkārši: pīles — ūdensputni, uzturēsies ezerā, no ezerā iegūs sev barību. Monika Rivari, kuras vadībā Aglonā sāka attīstīties pīlkopība, vērēja ne citādi kā par zilo ezeru saimnieci.

Bet dzīve parādīja, ka pīles uzturējamas un nobarojojamas nevis ezerā, bet gan uz sausumes, no vienēs, ka tām vajadzīga speciāla kombinētā barība. Gadā — simtiem tonnu.

Pīlu fermas brigadierei Monikai Rivarei, kurai par noplēniem pīlkopības attīstībā piešķirts augstais Sociālistiskā Darba Varones nosaukums, citi ievērojamī apbalvojumi, šogad rit 29. darba sezonā. Ja aptuvēni parēķina, cik šajā laikā izaudzēts pīlu (sākumā gadā — pāris simtu tonnu, pēdējos desmit gados — ap 1 100 — 1 200 tonnām ik gadus), tad vilcienā ešelonā neaizvestu.

Sī gada plāns pīlu fermas kolektīvam ir sarażot 1 200 tonnas putnu galas. Astoņu mēnešu devums būs 930 tonnas. Nav šaubu, ka ieceres īstenosies.

Pašlaik novietnēs atrodas 120 tūkstoši pīlu. Katru dienu uz Daugavpils galas kombinātu nogādā 4 — 5 mašinas nobaroto putnu.

J. GURGONS

Kāpēc nepieciešams norādīt indeksu

Katru gadu mūsu valstī paliecinās pasta apmaiņa. Lai paātrinātu šķirošanu un, protams, to atvieglotu, sakaru uzņēmumos ar vien plašāk tiek pielietota tehnika. Taču sakarniekus darbu traucē nopietni šķēršļi. Daudzi sūtītāji, organizācijas un uzņēmumi lielos daudzumos pa pastu sūtā korespondenci, nenorādot adresāta indeksu. Tādēļ vairāk nekā puse korespondences pēc anstrādāšanas ar mašīnu vēlreiz nonāk šķirošanā, kur tiek izmantots roku darbs. Tas paildzina korespondences apstrādi, rodas dārgo iekārtu dikstāve, lieks darba patēriņš.

Mūsu rajonā vēstules, kurās uztādīts saņēmēja indeks, ir 97,3

procēnti no kopskaita, bet nosūtītāja indekss — tikai 92 procēnti.

Vēstuļu un atklātņu šķirošanas mašīnas tekstu lasīt neprot. Tāpēc adrese ir jāatzīmē ar attiecīgu kodu. Mūsu valstī ieviesta indeksu sistēma. Katrai sakaru nodalai ir savs sesiū ciparu indekss jeb kods. Nosūtītājs indeksu raksta stilizētiem cipariem uz vēstules, bet uz ciem pasta sūtījumiem — vienkāršiem cipariem. Aploksnes kreišajā pusē apakšā ir nodrukāts speciāls rāmītis indeksa ierakstīšanai, bet blakus (labajā pusē) ir vieta nosūtītāja adresei. kuras pārkāša arī ir jāieraksta jūs apkalpojošās pasta nodalas indekss.

Uz ciem pasta sūtījumiem (bandro-

lēm, pakām) indekss jāraksta pirms adreses. Indeksu raksta ar lodīsu vai tītēs pildspalvu. Nedrīkst izmantot zalu vai dzelzenu krāsu — šīs krāsas šķirošanas mašīnas neatšķir.

Vēstules nepieciešams sūtīt standarta aploksnes (114x162 mm) atklātņu lielums — 105x148 mm. Lielākiem sūtījumiem ir aploksnes, kuru lielums ir 162x229 mm — divas reizes lielākas par parasto formātu, un 229x324 mm — četras reizes lielāks. Bet sūtītājam jāzina, ka šī korespondence automātiskajā līnijā nenonāk, to apstrādā ar rokām, tāpēc pie adresātā tā nokļust vēlāk.

Palielinātā formāta aploksnes

To pat atcerēties baismi...

Kad Jāni notiesāja uz divdesmit gadiem, Anna palika viena ar diviem pusauga bērniem un kādu vecenīti — attālu radinieci. Tas bija 1945. gadā.

Vīra mājas dzīvot nelaida: tur saimniekoja vīratēva jaunā sieva ar saviem bērniem. Un nebija jau arī uz ko cerēt septiņus hektārus lielajā saimniecībā — labi, ja pietika pašu mutēm. Bez apgādnieka palikusi ģimene staigāja no vieniem radiem pie otriem, līdz pienāca lielo nodokļu laiks. Nu vairs nebija uz ko cerēt un palauties.

Nāca 1949. gads ar savām izvešanām. Kādu nakti, ie-raugot nevēlamos apmeklētājus, Anna vienā naktskrēlā iemetās ezerā. Tā viņa arī te nostāvēja visu nakti — toties netika izvesta.

Sākās kopsaimniecību veidošana. Mājvietu nedienu trenkātā ģimene atrada pie kādas vientoļnieces, kurai, tāpat kā daudzām citām, nācās kost kolhoza maizes cietajā garozā. Bet vai tās maizes pietika? Vai varēja mātē ar diviem bērniem pārtikt veselu gadu no pusmaisa miežu? Tieši tik daudz Maļenkova vārdā nosauktajā kolhozā maksāja par nostrādātajām darba dienām. Vienreiz necerēti paveicās: par klētniekam noadito kamzoli Anna saņēma maišeli graudu.

Kā Anna ar diviem bērniem izķepurojās pa šiem gadiem, to zina tikai Dievs un viņa pati. Bet par to jau viņa nestāsta. Pārak rūgtas ir šīs atmiņas. Tās sakāpj

ar rūgtuma kamolu kaklā un asarām acīs. Tāpēc paklusēsim un paklausīsimies, kā šajos gados klājies viņas dzīvesbiedram tur — tālajā Vorkutā.

Jāni notiesāja 1945. gadā Daugavpilī kā fašistu līdzskrējēju: viņam bija tāds pats uzvārds kā uz Ameriku

Likteni arhīvs

aizbēgušajam tēvocim, bijušajam pagasta vecākajam.

Notiesātos Rīgā ar suniem sadzīna lopu vagonos. Bija kādi 8 — 9 vagoni, kuru celš veda uz Tālajiem Ziemeļiem. Priekšā jau bija ap septiņi tūkstoši latviešu. Trešā daļa no viņiem šeit jau bija atradusi savas mūža mājas. Starp izsūtītajiem galvenokārt bija lietuvieši, latvieši, iegauņi, baltkrievi, ukraiņi, gruzini un pat kínieši.

Necilvēcīgs darbs šāhtās un knišla azaids spēku uzturēšanai. Ieslodzītie grauza turnepsi un zāli, jo pusiēnās saņēma tikai uzpirksteni eļļas un putru — karotes divas. Kartupeļi bija visu laiku sasaluši. Reizēm deva vēl zivis. Tikai pēc Staļina nāves varēja saņemt paciņas. Jānis no mājām saņēma tikai vienu sūtījumu, jo Annai jau nebija ko sūtit. Toties cik laimīga jutās Anna, saņemot no vīra divus autus. Tos viņa lietoja dvieļu vietā.

Kad Maļenkovs atbrauca uz Vorkutu, no logiem tika noņemti režģi un durvis bija vajā, lai varētu aiziet uz tualeti.

Tad nāca amnestija. Pirmos sāka atlaist vāciešus. Jānis rakstīja lūgumus PSRS generālpromotoram. Dokumenti celoja kādu gadu. Kad Jānis atgriezās mājās, milicijā pateica, ka tikai aizvakan saņemti dokumenti. Un Jānis būtu tāpat reabilitēts kā nevainīgs.

Mājās tobriid bija tikai alumīnija bloda, karote, krūze. No cietuma vīrs pārnāca ar savu karoti. Viņam bija sava veļa. Jānis nomaksāja sievas nodokļus. Pēc dažiem gadiem viņi nopirkta govi. Tad piedzīma dēls. Bet dzīmtajā pusē dzīvot bija grūti, jo it visi runāja par izvestajiem. Un tā nācas septiņpadsmīt gadus nodzīvot Balvu pusē. Ārsti Jānim nevar neko līdzēt: pārāk dziļi viņa iekšās iegūlušies šahtu putekļi. Nelidz nedz Rāzna, nedz citas sanatorijas. Pensija — 40 rubli, plus vēl sievas septiņdesmit. Izlikai sanāk.

Gimene glabā tā laika dokumentus: cietuma raksturojumu, dažādas izziņas. Un tie nav tikai viņu ģimenes vēstures liecinieki. Līdz ar atmiņām tie veido vienu lappusi mūsu tautas vēl neuzrakstītā lielajā Vēstures grāmatā.

Viens no cejiem uz patiesību par mūsu tautas vēsturi ir liecinieku atmiņas. Sodienas pierakstā es izmaiņu viņu vārdus, lai kaimiņi tos lieki netrauētu.

V. ROMANOVSKIS

Kas garantēs kvalitāti?

Tāpēc ir saprotamas cilvēku bāžas: kādas kvalitātes ogas tagad nokļūst sagādes un ražošanas apvienībā? Preilos un Līvānos tās darbinieki mani informēja, ka brūklenes viņi pieņemot no 15. augusta, dzērvenes vēl tikai sākot pieņemt. Tikai — kur garantija, ka sagādes punktos nodotas ogas. kas nogatavojušas dabiskā veidā (par panēmieniem, kā piespiedu kārtā tās «novest līdz kondīcijai», man pastāstīja tādus brīnumus: ka reizēm galva bija iāsaker rokās)? Nav tādas garantijas, jo ogu kvalitāti sagādes punktu darbinieki nosaka tīri vizuāli.

Tas pats iāsaka par pilādzīgām. Safraktu vēstuli redakcijai atsūtījis A. Minina no Līvāniem, kura pati savā acīm redzējusi, ka pilādzīgas bērni lasa... dažu metru attālumā no Rīgas ielas. Bet ne apliekās; kur tās nodod žāvētā veidā, ne sagādes punktos ogu kimisko analīzi neveic. Sanitāri epidemioloģiskās stacijas darbiniekus, piemēram,

Līvānu sagādnieki nav redzējuši no pagājušās ziemas, un ir atvieglojoti īauzelpo, ka Rīgas pārtikas kombināts pārtraucis ogu pieņemšanu (pilādzīgām neesot noīeta).

Toties pirms dažām dienām redakcija saņēma no sagādes un ražošanas apvienības kārtējo sludinājumu par sēnu iepirkšanas uzsākšanu. Sēnu sugu užskaitījums ir plašs. Taču atkal rodas tas pats jautājums: «Vai ir garantēta to pārstrādes tehnoloģijas ievērošana?» Kā apgalvoja sanitāri epidemioloģiskās stacijas galvenais ārsts V. Mījins — situācija tikšot kontrolēta. Kaut nu tā būtu!

Bet jautājums par nepieciešamās kontroles ieviešanu augļu un dārzeņu sagādes punktos paliek atklāti. Sagādes darbinieku angavojumi, ka viņi stingri sekojot kvalitātei, diezin vai apmierina patērētājus.

I. KOROLOVA

sakaru nodalā. Uzzīnas par indeksiem sniedz arī pa tālrundi: 22444.

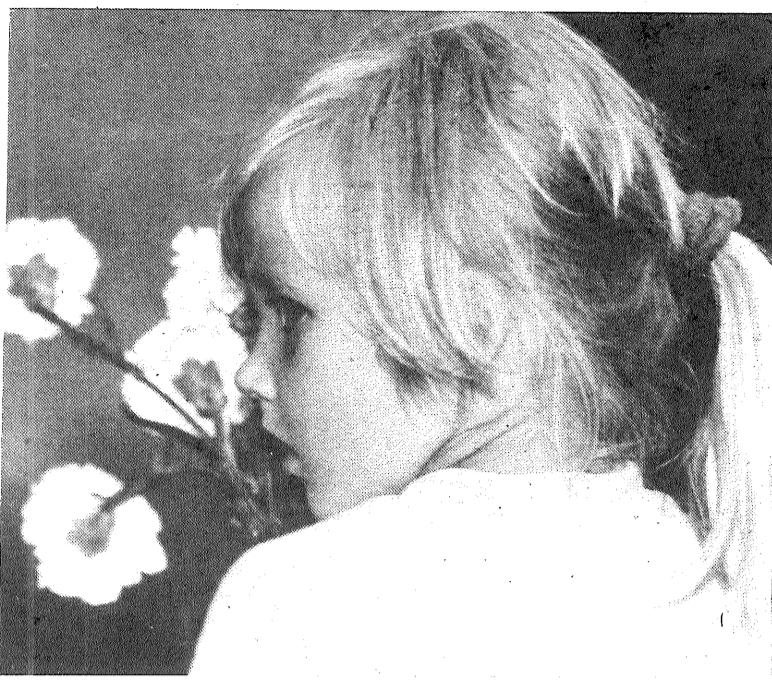
Līdzīdam visas iestādes, organizācijas, uzņēmumus, kolhozus un padomju saimniecības, kuru zīmogā nav sūtītāja indeksa, pieteikti jaunais zīmogus.

Līdz šim laikam indeksa savā zīmogā nav partijas rajona komitejai, tautas tiesai, Līvānu stikla fabrikai, Līvānu kūdras fabrikai katra komisariātam.

Grib atgādināt iestāžu, organizāciju un saimniecību vadītājiem sen zināmu patiesību: visi jūsu sūtījumi pa pastu ātrāk saņiegs adresātu, ja tiem būs parādzīgas adreses, ja iūs neaizmirsiest norādīt indeksu.

Z. ALEKSEJEVS.

Preiļu sakaru mezglā instruktore

Jāņa SILICKA fotoetide.

Bibliotēkā jaunas grāmatas

Georgija Poļkoja grāmata «Viltoto bankošu brūnīnieki» aplūkoti jautājumi, kas saistās ar šī naudas viltošanu Rietumos, ar šī «biznesa» vēsturi, sākot no senajiem laikiem līdz mūsdienām. Gar lasītāju acīm aizslīd latantīgu cilvēku galeriju, kuru spēju sabiedrība nežēlīgi izkroplojusi, pārvērot viņus par noziedzniekiem.

Autors pastāsta par vienu buržuāzisko valstu diversijām pret otrām ar viltotu naudazīmiju masveida izgatavošanu, kā arī par Rietumu reakcionāro spēku mēģinājumiem ar viltotās naudas iešķīšanu graut sociālistisko valstu ekonomiku.

Narkotiku pagrīdes biznesa taustekli cieši apvijuši kapitālistiski sabiedrību. «Baltās nāves» tirgū iezīgudro arvien jaunus rafinētus paņēmienus savas preces nosūtīšanai adresātam — pat tranzītcaur Padomju Savienību. Toma Jemeljanova grāmata ««Baltās nāves» slēpenās takas» atklātas noziedzīgā narkotiku biznesa saites ar valsts aparātu un finansu kapitālu. Autors sniedz plašu faktu materiālu.

Sērija «Daba un mēs» iznākusi Jefima Kaca grāmata «Putnū valoda». Tajā aplūkoti putnu pasaule vērojamie sazināšanās veidi. Ar konkrētiem piemēriem parādīta daudzveidīgo skāpu, kustību un krāsu signālu nozīme. Ipaša uzmanība veltīta komunikācijai ar skāpu starpniecību. Tā putniem salīdzinājumā ar citiem dzīvniekiem attīstīta vislabāk.

E. Melngaija Tautas mākslas centrs laisīs klajā sērijā «Gads-kārtu ieražas» līgo dziesmu krājumu «Līgo».

Rakstu krājumā «Latviešu lietišķā māksla» ievietoti raksti, kas veltīti mūsdienu latviešu lietišķās mākslas attīstības jautājumiem, kā arī Latvijas dailamatniecības vesturei.

Latviešu profesionālās tekstilmākslas vēsture nav gara. Tās spožāka posma aizsākums nosacīti datejams ar 1960. gadu, kad Rūdolfs Heimrāts — mūsu nacionālās tekstilmākslas skolas pamatlīcis — noauda pirmo lielo figurālo kompozīciju dziesmu svētkiem, kurā apvienoja klasiskā gobelenā un nacionālā lietišķās mākslas tradīcijas. Minētais darbs kalpoja par impulsu visas šīs nozares attīstībai jaunā laikmetam atbilstošā gultnē. Vairāk nekā desmit gados ir izveidojusies sti-

listiski vienota, taču rokrakstos atšķirīga mākslinieku kopa, un viņu izaugsmes ceļš vēlreiz apliecinātaudzības gudribū: «Darbs dara darītāju». Par latviešu profesionālo lekstilmākslu stāsta grāmata «Latvju tekstilmāksla».

Izcilā krievu rakstnieka demokrāta A. Kuprina (1870. — 1938.) sestājā — pēdējā Kopotu rakstu sejumā iekļauti darbi, kas sarakstīti no 1929. gada līdz 1937. gadam. Pirmās kārtā tie ir romāni «Laika rats», «Junkuri», «Zonele», kā arī rakstnieka atmiņas par Cehovu, Ļevu Tolstoju un citiem saviem laikabiedriem. Sējumu papildina īsa A. Kuprina dzīves un dailrades hronika un viņa darbu bibliogrāfija.

Albēra Kamī (1913. — 1960.) — ievērojamā franču rakstnieka Nobela prēmijas laureāta pazīstamākie darbi «Svešnieks» (1944) un romāns «Mēris» (1947) iznākuši atkārtolā izdevumā sērijā «Jaunības bibliotēka».

Sērija «Jaunības bibliotēka» iznākusi arī ievērojamā polu fantasta (dz. 1921) Stanislava Leima krājums. «Pasaules gals pulksten astoņos vakarā». Krājums iepriecina lasītāju ar tematisku un žanrisku daudzveidību: zinātniski fantastiskas pasakas, groteskas. Autora problemātikas dominante ir zinātnes un tehnikas progresu ietekme uz cilvēku un dzīvo radību vispār. Autors spēj saistīt lasītāju ar viņam piemitošo fantāziju, spilgtu humoru un ironiju.

Jaunajā krājumā «Latviešu de-

tektīvs» (krievu valodā) iekļauti triju latviešu prozaiku darbi. M. Steigas «Pedējā indulgence» ir stāsts, kas skar svarīgas tikušās un socioloģiskās problēmas. A. Kolberga romāna «Nekas nav noticis» centrā sarežģits, pretrunu diļns laiks jaunas meitenes dzīvē, kad vina, zaudējusi māti, nonāk konfliktā ar cilvēkiem, kuru dēļ tas noticis. Autors spilgti attēlo apkalojošās sfēras vidi — restaurādarbinieku aprindas un vīnu komercālos darījumus. G. Cirula ironisks detektīvstāsts «Magnoliās cirulputeni» stāsta par sešiem Augstākās milicijas skolas absolventiem. Romāna darbība notiek laikā, kad stagnācija mūsu zemē tiek iau atzīta par faktu, bet vēl loti maz ir darīts, lai to likvidētu.

I. BATĀRĀGA.
Preiļu raiona centrālās bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI!

● Ja jūs vēlaties lasīt mūsu laikrakstu arī 1990. gada nenokarejiet to laikus pasūtīt! Parakstīties uz mūsu laikrakstu 1990. gadam jūs varat tikai līdz šī gada 1. oktobrim. Parakstīšanos pieņem visas sakaru nodalas un sabiedriskie preses izplatītāji.

LENJINA KĀROGS

● MŪSU ADRESE:
228250, Preiļi,
Komuna pātniecības iela 1

● REDAKCIJAS TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodala — 21769, agrorūpniecīskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodala — 21759, foto korespondents — 22203, korektori, gramatvedība, uzzīpes par studiņājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienu latviešu un krievu valodās, iespiests tipogrāfijs (Daugavpili, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viens nos. iespiedioksne. Offsetspiediens. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Ja gribam lasīt savus preses izdevumus

Daudzi republikas iedzīvotāji zina, ka šogad aprīlī un jūnijā vairākas nedēļas pēc kārtas «Preses apvienības» kioski nesanēma nevienu republikas laikrakstu. Trūka avīžu papīra, Līdzīga situācija var rasties arī pēdējās ceturksnī.

Līdzīgs stāvoklis ar papīru būs arī 1990. gadā. Esam pieprasījuši tādu papīra daudzumu, kas pilnīgi nodrošinātu republikas iedzīvotāju vajadzības, — 9 700 tonnas. Tas ir par 400 — 500 tonnām vairāk, nekā izmantošim šogad. Taču no centrālajiem plānošanas orgāniem esam sanēmuši atbildi: papīra nepietiek. Tāpēc 1990. gadam tas

tiks iecelās tādā daudzumā, kāds nepieciešams, lai nodrošinātu tikai abonentus! Tātad ar preses izdevumiem varēsim nodrošināt tikai tos, kuri līdz 1. oktobrim, kad beidzas parakstīšanās 1990. gadam, būs abonējuši savus iemīlotos republikas izdevumus.

Sakārā ar to gribu lūgt republikas iedzīvotājus: līdz 1. oktobrim parakstīties 1990. gadam uz saviem iemīlotajiem izdevumiem — laikrakstiem un žurnāliem.

Tāpēc attikušajā laikā līdz parakstīšanās beigām (nebrīnieties, ja pēkšpi tiks paziņots par parakstīšanās ierobežojumiem) jāizlemi, kuram izdevumam dosim priekš-

roku, to pasūtot, beļ kuru cerēsim «nokerī» kioskā. Taču šīs cerības, kā jūs droši vien saprotat, būs visai niecīgas.

Protams, tas, ko pastāstīju, nevienu sevišķi neieprecīnās, taču visi zinās, kāda ir situācija un kā labāk rikoties. Atgādinu, ka līdz pareizajai izvēlei atlīcis tikai viens mēnesis.

K. DUNDURS, Latvijas Komunistiskās partijas CK izdevniecības direktors (LATINFORM)

Redaktors P. PIZELIS

SAUKAS

59. ARODVIDUSSKOLA

turpina uzņemt audzēkņus 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists — B un C kategorijas autovadītājs, iegūst elementāras zināšanas par zemnieku saimniecību; elektromontieris — B un C kategorijas autovadītājs; autoceltnā vadītājs.

Mācību ilgums trīs gadi, mācības notiek latviešu valodā.

Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti:

apliecība par astoņgadīgo izglītību, raksturojums no skolas, medicīniskā izziņa Nr. 086,

10 fotokartītes (3,5x4,5 cm), izziņa par ģimenes sastāvu (krievu valodā) iesniegšanai kara komisariātā.

Iesniegums aizpildāms uz vietas.

Audzēkņus apgādā ar bezmaksas uzturu, apģērbu, kopītnēm, maksā stipendiju, izsniedz lietošanai mācību grāmatas, skolā darbojas mācību priekšmetu, dailīsstātu, novadpētniecības, foto, kinomehāniku pulciņu, slēpošanas, šaha, dambretes un citas sporta sekcijas, darbojas motoklubs.

Skolas adrese: Jēkabpils rajons, p. n. Sauka, 228213, telefoni: 41743, 41722.

Zemnieku saimniecību, nomas saimniecību un rājona iedzīvotāju apkalpošanai «Lauktēnikas» MTA bāzē atvērts

VEIKALS

preču pārdošanai ar norēķinu skaidrā naudā.

Pārdošanā ir saimniecības preces, elektropreces, rezerves daļas lauksaimniecības mašīnām, traktoriem un no rāzošanas noņemtām auto-mašīnām.

Izzījas pa telefonu 65089.

PARDOD avarejušu M-412. Tu-vākas ziņas Preilos, Orlova ielā 6—2 (vakaros).

Bet neapturēt saules ritējumu Un tavu aiziešanu nepanākt.

(A. Vējāns)

Esam kopā ar pierīgajiem, TEKLU SURVILU smiltājā izvadot.

Kaimiņi

Metiens 14 303 eksemplāri (latviešu valodā — 10 057 eks., krievu valodā — 4 246 eks.).
Indeks 68169.
Pas. 1084.